

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர் 404)

Oct (2) / 2023

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்4
3. அர்த்த பஞ்சகம்.....5
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....6
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....13

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 224)

99-2. ஸர்வேஷாம் ப்ரணவ: பூர்வோ விஷ்வக்ஸேநமநும் ச்ருணு

100. அநல ப்ரணலோகேசாந் வ்யாபிநா பிண்டியேத் க்ரமாத்

வருணம் பூதரம் சைவ வ்யாபிநா பிண்டியேத் க்ரமாத்

101. பிண்ட: அயம் ஜ்ஞாநத: பச்சாத் விஷ்வக்ஸேநஸ்ய மந்த்ரராட்

ப்ரணவாதிஸ்த்வயம் மந்த்ர: ஸர்வார்த்த க்ருதுதீரித:

பொருள் – இதுவரை ப்ரணவத்தை முதலில் கொண்ட மந்த்ரங்களைக் கூறினேன். இனி விஷ்வக்ஸேநர் குறித்த மந்த்ரங்களைக் கேட்பாயாக. அக்னியைக் குறிக்கும் “ர”, ப்ரணவத்தைக் குறிக்கும் “ஹ”, தொடர்ந்து “உ” மற்றும் புள்ளி; அடுத்து வருணனைக் குறிக்கும் “வ”, பூதரமாகிய “ஒள”, புள்ளி; தொடர்ந்து “ஜ்ஞாநதாய நம:” என்பது, மந்த்ரங்களின் அரசனாகிய விஷ்வக்ஸேந மந்த்ரமாகும். இந்த மந்த்ரமானது அனைத்து பொருள்களையும் அளிக்கவல்லது ஆகும் (இதன் முழு வடிவம்: ஓம் ர்ஹூம் வெளம் ஜ்ஞாநதாய நம:” என்பதாகும்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 90)

[குரு] மங்களகரமானவனே! இதனையும் நீ சிந்தையில் வைத்திருப்பாயாக.

[சிஷ்யன்] பகவானே! அருளவேண்டும்.

118. ஸம்க்ஷிப்தம் விஸ்த்ருதம் வா ஸரள ஸமுசிதம் ஸாவதாநப்ரியம் வா
ப்ராதாந்யேந ப்ரணீதம் பரகணிதி பரிஷ்கார வ்ருத்தயா ஸ்திதம் வா
சிஷ்ஷாஸௌகர்ய துஷ்டி ப்ரசித குரு ஜநாநுக்ரஹேத்தம் ஸுதீபி:
ச்ரத்தேயம் நாதஜுஷ்ட ச்ருதியுவதி சிரோபூஷணம் பாஷ்யம் ந:

பொருள் – [குரு கூறுவது] நம்முடைய க்ரந்தங்கள் சுருக்கமாகவும் [வேதாந்த தீபம் என்று பொருள் கொள்வர்], விரிவாகவும் [ஸ்ரீபாஷ்யம் என்பர்] உள்ளன. ஒரு சில க்ரந்தங்கள் எளிதாக அறியத்தக்கதாக உள்ளன [மூன்று கத்யங்கள் என்பர்]. ஒரு சில க்ரந்தங்கள் ஊன்றி அறிபவர்களுக்கு ப்ரியமாக இருக்கும் [வேதாந்த ஸாரம் என்பர்]. எந்த ஒரு நூலுக்கும் உரையாக அமையாமல், தானே ப்ரதானமான நூலாகவும் உள்ளன [வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம் என்பர்]. உபதேசங்களை அரிவதற்கான வ்யாக்யானங்கள் உள்ளன [கீதா பாஷ்யம்]. இவை அனைத்தும் தகுந்த உபதேசங்களை மிகவும் எளிதாக அனைவருக்கும் அறியும்விதத்திலும், சான்றோர்களால் கொண்டாடப்படும் உள்ளதைக் கண்டு களிக்கும் ஆசார்ய அனுக்ரஹத்தால் மேன்மேலும் வளர்ந்தபடி உள்ளன. ஆகவே நம்முடைய க்ரந்தங்கள் அனைத்தும், ச்ருதி என்னும் பெண்ணின் தலைக்கு ஆபரணமாக உள்ளன.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

ப்ரமேய சேகரம்

(பகுதி - 2)

வ்யாக்யானம் - பின்பு, ஹார்த்தாநுக்ரஹத்தாலே மார்க்க விசேஷ ப்ரகாசமுண்டாம்; பின்பு ஹ்ருதய குஹா நிர்க்கமநமுண்டாம்; அநந்தரம், மூர்த்தந்ய நாடி நிஷ்க்ரமணமுண்டாம்; அநந்தரம், அர்ச்சிராதி மார்க்க கமநமுண்டாம்; அநந்தரம், ஆதிவாஹிக ஸத்காரமுண்டாம்; அநந்தரம், ஆவரணாதி க்ரமணமுண்டாம்; அநந்தரம், ப்ரக்ருத்யதிலங்கநமுண்டாம்; அநந்தரம், விரஜா ஸ்நாநமுண்டாம்; அநந்தரம், ஸுக்ஷ்ம சரீர விச்லேஷமுண்டாம்; அநந்தரம், அபஹதபாப்மத்வாதி குணகண ப்ராதுர்பாவமுண்டாம்; அநந்தரம், அமாநவ கர ஸ்பர்சமுண்டாம்; அநந்தரம், பகவத் ஸங்கல்ப கல்பிதமான திவ்ய தேஹ ப்ராப்தியுண்டாம்; அநந்தரம், அகால கால்ய திவ்யதேச ப்ராப்தியுண்டாம்; அநந்தரம், அரம்ஹரத தட ஸ்நாநமுண்டாம்; பின்பு, திவ்யாலங்காரமுண்டாம்; பின்பு திவ்ய விமாநாரோஹணமுண்டாம்;

விளக்கம் - அதன் பின்னர் சான்றோர்களுடைய அனுக்ரஹம் காரணமாக அர்ச்சிராதி என்னும் சிறப்பான வழி குறித்த ஞானம் ஏற்படுகிறது. தொடர்ந்து ஹ்ருதயத்தில் உள்ள தஹரா என்ற குகையின் வழியே, இரகசியமான ஸுக்ஷ்ம நாடி வழியே வெளியே செல்வது ஏற்படுகிறது. அடுத்து அர்ச்சிராதி மார்க்கமாகச் சென்று, ஆதிவாஹிகர்களால் வரவேற்பது என்பது நிகழ்கிறது. தொடர்ந்துச் இந்த சரீரத்தை துறந்து விரஜா நதியில் நீராடி ஸுக்ஷ்ம சரீரம் கிட்டுகிறது. அடுத்து பாபம் அற்ற தன்மை என்பது போன்ற குணங்கள் வெளிப்படுகின்றன. தொடர்ந்து அமாநவன் கரம் பிடித்து அழைத்துச் செல்வது உண்டாகிறது. அடுத்து பகவத் ஸங்கல்பம் மூலம் கிட்டுவதான திவ்யமான சரீரம் உண்டாகிறது. அடுத்து காலத்தைக் கடந்த திவ்யமான பரமபதம் கிட்டுகிறது. அடுத்து அரம்ஹரத தடாகத்தில் நீராடுதல் ஏற்படுகிறது. திவ்யமான அலங்காரம் உண்டாகிறது. பின்பு திவ்யமான விமானத்தில் ஏறுதல் நிகழ்கிறது.

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

(தொடரும்)

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி – 369)

5-4-10 நின்றுருகுகின்றேனேபோல நெடுவானம்

சென்றுருகி நுண்துளியாய்ச் செல்கின்ற கங்குல்வாய்
அன்றொருகால் வையம் அளந்த பிரான் வாரான் என்று
ஒன்றொருகாற்சொல்லாது உலகோ உறங்குமே

பொருள் - ஒரு நேரத்தில் முடிந்துவிடாமல், நின்று உருகும் என்னைப் போன்று, பரந்து விரிந்த ஆகாசமானது தேய்ந்து சென்று உருகி, நுண்ணிய துளிகளைக் கொண்டு செல்லும் இந்த இரவுப்பொழுதில், “முன்பு ஒரு காலத்தில் இந்தப் பூமியை அளந்து எடுத்து உதவி செய்தவன் இன்று வருகிறானோ” என்னும் ஒரு சொல்லை ஒருமுறையேனும் கூறாமல் இந்த உலகம் உறங்கியபடி உள்ளது. இது என்னே!

அவதாரிகை - “இந்த ராத்ரியில் என்னுடைய வ்யஸநத்தைக் கண்டு வைத்து அவன் திறமாக ஒரு வார்த்தை சொல்லாதே லோகமாகவுறங்குவதே!” என்கிறாள்.

பொருள் - “ இந்த இரவுப்பொழுதில் எனது துன்பத்தைக் கண்டு அவன் விஷயமாக உள்ள ஒரு சொல்லைக் கூட உரைக்காமல் இந்த உலகம் உறங்குகிறதே”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (நின்று இத்யாதி) பரப்பையுடைத்தான, ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் அவகாச ப்ரதாநம் பண்ணும் ஆகாயமானது, சென்றற்று நுண்ணிய துளியாய் இற்று விழாநின்றது. ஆரைப்போலேயென்றால், (நின்று உருகுகின்றேனே போல)

ப்ரத்யக்ஷித்தத்தையிறே உபமானமாகச் சொல்லுவது. மஹாதத்வமான ஆகாசம் அழிகிறபடிக்கு வேறு த்ருஷ்டாந்தமில்லை, என்னைச் சொல்லுமித்தனை. அளவுடையாரெல்லாரும் அழிகிற காலமாகாதே. “யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா அப்ரமேயம் ஹி தத் தேஜ:” என்று பெரியவர்களுடைய பெருமையும் தன் ஸம்பந்தத்தாலேயாம்படி இருக்குமவளிறே. “சீரிய:பதியாகையாலே ஸர்வாதிகன்” என்னக்கடவதிறே. இப்படி செல்லுகிற இரவிடத்து.

விளக்கம் - (நின்று இத்யாதி) - மிகுந்த பரப்பு கொண்டதும், அனைத்து பொருள்களுக்கும் இடம் அளிப்பதும் ஆகிய ஆகாசமானது, சென்று முடிந்து நுண்ணிய துளிகளாக உருகி விழுந்தபடி உள்ளது. இது யாரைப் போன்று இவ்விதமாக உள்ளது என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார். (நின்று உருகுகின்றேனே போல) - தன்னைப் போன்று உருகுகிறது. ஆனால் தன்னை அல்லாமல் வேறு ஒரு உதாரணம் கூறாமல் அல்லவோ என்றால், நேரடியாகக் காண்பதை மட்டுமே உவமையாகக் கூற இயலும் அல்லவோ? மஹாதத்வமாகிய ஆகாசம் அழிவதற்கு வேறு உதாரணம் இல்லை; என்னைக் கூறுகின்ற இதனை அல்லாமல், வேறு எதனையும் கூற இயலாது. “அளவுடன் கூடிய அனைவரும் அழிகிறார்கள், அளவற்றவர்கள் அழிவது இல்லை” என்பது போன்று கூற இயலாத காலமாக உள்ளது. ஆனால், மிகப் பெரிய பொருளாக உள்ள ஆகாசத்திற்கு, மிகச் சிறிய பொருளாக உள்ள தன்னை உபமானமாகக் கூறுவது பொருந்துமோ என்பதற்கு ப்ரமாணம் காண்பிக்கிறார். இராமாயணம் ஆரண்யகாண்டம் (37-18) - யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா அப்ரமேயம் ஹி தத் தேஜ: - யாருக்கு ஜானகி மனைவியாக உள்ளாளோ அவனுடைய தேஜஸ் அளவிடமுடியாதபடி உள்ளது - என்பதற்கு ஏற்ப, பெரியவர்களுடைய பெருமையானது தனது ஸம்பந்தத்தினால் வந்தது என்று கூறலாம்படி உள்ளாள். “மஹாலக்ஷ்மியின் நாயகன் என்பதால், அனைத்தையும் ஆள்பவனாக உள்ளான்” என்று கூறப்பட்டது. இவ்விதமாக உள்ள இரவுப்பொழுதில்.

வ்யாக்யானம் - (அன்றொருகால் இத்யாதி) “ ‘பிரிவாற்றாமையிலும் ஜீவிக்மைக்கு நிமித்தம் அவனுடைய அடிப்பாடு; வரையாதே எல்லாரையுமொக்க ரக்ஷித்தவன், தன்னாலே வந்த ஆற்றாமையைப் பரிஹரியாதிருக்குமோ’ என்னுமதிறே, அதுவும் அவனுக்கு, புழுக்குறித்தது எழுத்தானாற்போலே காதாசித்தமாக வந்ததொன்று. அது அவனுக்கு நியத ஸ்வபாவமன்றுகாண்” என்று சொல்லுகிறாரில்லை.

(அன்றொருகால்) அன்று அங்ஙனே ஒருகால் செய்தானித்தனை, அவனுக்கு எற்றைக்கும் நியதமா யிருப்பதொரு ஸ்வபாவமன்றுகாண் என்கிறாரில்லை.

விளக்கம் - (அன்று ஒருகால் இத்யாதி) - “இவ்விதம் அவனைப் பிரிந்து, ஆற்றாமையில் வாடியபடி உள்ளபோதிலும், உயிர் பிழைத்திருத்தல் என்பதற்குக் காரணம், அவனுடைய குணமே ஆகிறது. அதாவது யாரையும் விடாமல், அனைவரையும் ஒரே போன்று காப்பாற்றியவன், தன்னால் ஏற்படும் பிரிவாற்றாமைப் போக்காமல் இருப்பானோ? ஒரு புழு மண்ணில் ஊர்ந்து செல்லும்போது தற்செயலாக உண்டான கோடுகளை எழுத்துக்களாகப் படிப்பது போன்று, இந்தச் செயலானது அவனுக்கு ஏதோ ஒரு காலத்தில் வந்தது ஆகும்; அது அவனுக்கு எப்போதும் உள்ள இயல்பு அல்ல என்பதை உணர்வாயாக”, என்று யாரும் கூறவில்லை. (அன்று ஒருகால்) - இப்படியாக அன்று ஒருமுறை இது போன்று செய்தான், இது அவனுக்கு எப்போதும் இருப்பதாக உள்ள ஸ்வபாவம் அல்ல” என்று யாரும் கூறவில்லை.

வ்யாக்யானம் - (பிரான்) என்னாநிற்கச் செய்தேயிறே, (வாரான்) என்கிறது. “லோகத்தை யடைய அளந்து கொண்ட உபகாரகனன்றோ’ என்று நினைக்கிறாயாகில், பெருக்காறு பெருகினாப்போலே அது அங்ஙனே ஒருகால் செய்து போனவித்தனை, வாராமையே காண் ஸ்வபாவம்” என்கிறாரில்லை. (ஒன்று) “வாரான்” என்னவேண்டா, “வரும்” என்னவுமமையும். “இன்னம் வரும்” என்னும் நசை கொண்டு ஜீவிக்க இருப்பார்க்கிறே “வரும்” என்றே சொல்லவேண்டுவது. “வரும்” என்னவுமாம், “வாரான்” என்னவுமாம். (ஒருகால்) ஒருகால் சொன்னால் பின்னையும் ஜீவிப் பார்க்கிறே இருகால் மட்டுச் சொல்ல வேண்டுவது. “அவன் இனி வாரான்” என்று அறிந்தபோதே மூச்சடங்குமிறே. (உலகு ஓ! உறங்குமே) “அன்னையரும் தோழியரும் உறங்கா நின்றார்கள்” என்று இன்னாதானத்தை, லோகத்தையடைய இன்னாதாம்படிகாணும் அதுக்குப் பின்பு பிறந்த தசா விசேஷம். பிரிந்தவனோடொத்ததீ! இந்த லோகம்.

விளக்கம் - (பிரான்) “பிரான் - உபகாரன்” என்று உள்ளபோது, “வாரான் - வரமாட்டான்” என்று கூறுவது பொருந்துமோ? இதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார். “இந்த லோகம் முழுவதையும் அளந்து கொண்டு, அதன் மூலம் உதவி செய்தவன்

அல்லவோ?”, என்று நீ எண்ணலாம். ஆறு ஒன்று திடீர் வெள்ளத்தில் பெருகுவது போன்று, அவனுடைய அந்தச் செயலானது ஒரு காலகட்டத்தில் மட்டுமே செய்தது ஆகும். வராமல் இருத்தலே அவன் இயல்பாகும். இப்படியாக அவன் குணத்தைக் குறித்து யாரும் குறையாகப் பேசவில்லையே! (ஒன்று) – “வரான்” என்று கூறவேண்டாம்; “வரும்” என்றும் கூறுவது பொருந்தும். “இன்னமும் வருவான்” என்ற நம்பிக்கையும் ஆசையும் கொண்டபடி நினைப்பதன் காரணமாக அல்லவோ “வரும்” என்கிறார். (ஒருகால்) - “அவன் வரமாட்டான்” என்று ஒருமுறை உரைத்தால், உயிர் பிழைத்திருந்தால் மட்டுமே இரண்டாவது முறை கூறவேண்டும் அல்லவோ? “அவன் வரமாட்டான்” என்று ஒருமுறை கூறுவதைக் கேட்டாலே மூச்சு நின்று விடும் அல்லவோ? (உலகு ஓ உறங்குமே) – நமக்கு வேண்டியவர்களை மட்டுமே வெறுக்கவேண்டும், அதனை விடுத்து இங்கு உலகம் முழுவதையும் வெறுப்பது ஏன் என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார். “அன்னைமாரும் தோழியரும் உறங்குவர்” என்று, அவர்கள் வேண்டாதவர்கள் ஆவதற்கு முன்பே இந்த உலகம் முழுவதும் வேண்டாதபடி ஆயிற்று என்பது, இந்த உலகின் மீது கொண்ட சிறப்பான எண்ணமாகும். இந்த லோகமானது, பிரிந்து சென்றவன் போன்றதாகவே உள்ளது.

5-4-11 உறங்குவான்போல் யோகு செய்த பெருமானை

சிறந்த பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்
நிறங் கிளர்ந்த அந்தாதி ஆயிரத்துள் இப்பத்தால்
இறந்து போய் வைகுந்தம் சேராவாறு எங்ஙனையோ

பொருள் - உறங்குவது போன்று, இந்த ஜகத்தைக் காப்பாற்றுதல் குறித்த சிந்தனை யோகத்தைச் செய்தபடி உள்ள ஸர்வேச்வரனைக் குறித்து, சிறப்பான பொழில்களால் சூழப்பட்ட ஆழ்வார்திருநகரியின் எஜமானராக உள்ள நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த, பண்ணுடன் விளங்குகின்ற அந்ததியான ஆயிரம் பாசுரங்களில், இந்தப் பத்துப் பாசுரங்கள் மூலம், சரீரத்தை விட்டுப் பிரிந்து, அர்ச்சிராதி மார்க்கமாகச் சென்று, பரமபதத்தில் சேராமல் இருப்பது என்பது எப்படி நிகழும்?

அவதாரிகை - நிகமத்தில், இவர் பாசுரங் கேட்டார், இவர் தசையை அநுஸந்தித்தார் பிழையார்களென்கிறார். பரமபத ஸித்தி சொல்லிற்று, முடிந்தார் புகலிடம் அதுவாகையாலே சொன்னவித்தனை.

விளக்கம் - இறுதியாக இருவருடைய பாசுரத்தைக் கேட்பவர்கள் மற்றும் இவருடைய நிலையை எப்போதும் எண்ணியபடி உள்ளவர்கள் ஆகியோர், பரமபதத்தை அடைவதிலிருந்து தப்ப இயலாது என்கிறார். இப்பாசுரங்களைக் கேட்டு முடிபவர்கள் புகும் இடம் பரமபதமே ஆகும் என்பதால், அதனைக் கூறுகிறார்.

வ்யாக்யானம் - (உறங்குவான்போல் யோசு செய்த பெருமானை) அவன் வரவு தாழ்க்கையாலே “நம்மை மறந்து உறங்குகிறானோ” என்று சொன்னவித்தனை, அவன் உறங்குகிறிலன்; நம்முடைய ரக்ஷண சிந்தை பண்ணுகிறானித்தனை. “நித்ராஸி ஜாகர்யயா”. அந்நய பரதையைத் தவிர்ந்து நம்முடைய ரக்ஷண சிந்தை பண்ணுகிறானித்தனையல்லது, மறந்து உறங்குகிறானல்லன். மேல் உஜ்ஜீவிப்பிக்க விருக்கிற ஸர்வேச்வரன், இவ்வளவிலே தன்படிகளை ஸ்மரிப்பித்தான்.

விளக்கம் - (உறங்குவான்போல் யோசு செய்த பெருமானை) - அவன் வருவதற்குத் தாமதம் உண்டானது என்பதால், “நம்மைப் போன்று அவனும் உறங்குகிறானோ” என்று கூறும்போது, “அவன் உறங்கவில்லை. நம்முடைய காப்பாற்றுதல் குறித்த சிந்தனையைச் செய்தபடி உள்ளான்” என்று கூறப்பட்டதாகக் கொள்ளவேண்டும். ஸ்ரீரங்கராஜ ஸ்தவத்தில் (2-75) - நித்ராஸி ஜாகர்யயா - ஜாக்ரத் நிலையில் உள்ளபடி, திருக்கண் வளர்கிறாய் - என்பது காண்க. வேறு எந்தவிதமான சிந்தனையும் இல்லாதவனாக, நம்மைக் காப்பாற்றுதல் குறித்த சிந்தனையை மட்டுமே கொண்டவனாக உள்ளான் அல்லாமல், நம்மை மறந்து உறக்கவில்லை. இவரைக் கரையேற்றப்போகும் ஸர்வேச்வரன், இப்படியாகத் தனது விதத்தை இவருக்கு நினைவுபடுத்தினான்.

வ்யாக்யானம் - (சிறந்த பொழில்) அவன் ரக்ஷண சிந்தை பண்ணிக் கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை அநுஸந்தித்து இவர் தரித்தவாரே, ஊரும் தரித்தது. விரஹத்தில் “அபி வ்ருக்ஷா:” என்றும், வரவணித்தானால் “அகாலபலினோ வ்ருக்ஷா:” என்றும் சொல்லலாம்படியாயினே இருப்பது. (நிறங்கிளர்ந்தவந்தாதி) பண்ணிலே கிளர்ந்த அந்தாதி. (இப்பத்தால் இத்யாதி) இப்பத்தையும்

அநுஸந்தித்தவர்களுக்கு பகவத் விரஹத்தில் இவரைப்போலே, “பேரென்னைமாயாதால்” என்று முடிவு தேட்டமாய் நோவுபடுமது வேண்டா; இத்தை அநுஸந்தித்தவர்கள் பிழையார்கள். இப்பாசுரத்தைக் கேட்டு, பிழைக்கமாட்டாதவர்கள் புகும் தேசம் பரமபதம் ஆகையாலே சொன்னவித்தனை இவ்விடம்.

விளக்கம் - (சிறந்த பொழில்) - அவன் இவ்விதமாக நம்மைக் காப்பாற்றுவது குறித்த சிந்தனையுடன் கண்வளர்ந்தபடி உள்ள விதத்தை எண்ணியவராக இவர் தரித்தார். இவர் மூலம் ஊரும் பிழைத்தது. இராமனைப் பிரிந்த விரஹத்தில் அயோத்யாகாண்டம் (59-4) அபி வ்ருசுஷா: - அனைத்து மரங்களும் கருகின - என்றும், இராமன் மீண்டும் திரும்பியவுடன், யுத்தகாண்டம் (127-19) - அகாலபலினோ வ்ருசுஷா: - தகுந்த காலம் அற்ற நிலையிலும் மரங்கள் தளிர்ந்தன - என்றும் கூறலாம்படி அல்லவோ, இவருக்கும் ஆழ்வார் திருநகரிக்கும் உள்ள தொடர்பு உள்ளது? (நிறம் கிளர்ந்த அந்தாதி) - பண்ணில் அதிகமாக எழும் அந்தாதி. (இப்பத்தால் இத்யாதி) - இந்தப் பத்து பாசுரங்களைப் பொருளுடன் கற்க எண்ணுபவர்களுக்கு, பகவத் விரஹத்தில் இவறைப் போன்று, திருவாய்மொழி (4-5-4) - பேர் என்னை மாயாதால் - என்பதாக , முடிவு என்பது அரிதாக, துன்பப்படுதல் என்பது இல்லை. இதனை எண்ணுபவர்கள் பிழைக்கமாட்டனர்; அதாவது, இவர்கள் பரமபதம் செல்வதிலிருந்து தப்பமாட்டனர்; அதாவது இவர்கள் பரமபதம் செல்பவர் என்பதைக் கூறுகிறார்.

வ்யாக்யானம் - இத்தால் ஒருபலஞ்சொல்லிற்றாகவும் வேணுமிறே, இது என் சொல்லிற்று? என்னில், பகவத் விஷயத்தில் அவகாஹித்தவர்களுடைய பாசுரம் கேட்டவர்களுக்கு, ப்ரக்ருதி விச்லேஷாந்தரம், அவர்கள் ப்ராப்யமாக நினைத்திருக்கும் தேச ப்ராப்தி தப்பாதென்கை. பகவத் ப்ரவணரானார் பாசுரங் கேட்டுப் பொறுக்கமாட்டாதே ஈடுபட்டு ப்ரக்ருதி விச்லேஷம் பிறந்தவர்கள், அவர்களுக்கு உத்தேச்யமான தேசத்தைக் கிட்டாதொழிய விரகுண்டோ. (இப்பத்தாலிறந்து போய் வைகுந்தம் சேராவாறெங்ஙனேயோ) “நீளிரவாய் நீண்டதால்”, “ஒண்குடரோன் வாராதொளித்தான்” என்று, இங்கேயிருந்து க்லேசப்படாதே, அஸ்தமியாத ஆதித்யனும் அஸ்தமியாத பகலுமான தேசத்திலே புகப்பெறுவர்.

விளக்கம் - இந்த பத்துப் பாசுரங்கள் மூலம் கிடைக்கும் ஒரு பலன் கூறவேண்டும் அல்லவோ? இது என்ன என்பதைக் கூறுகிறார். பகவத்விஷயத்தில் எப்போதும் மூழ்கியபடி உள்ளவர்களுடைய சொற்களைக் கேட்பவர்களுக்கு, இந்தச் சரீரம் நீங்கிய பின்னர், அவர்களுடைய இலக்கான, அவர்கள் எண்ணியபடி உள்ள பரமபதத்தை அடைதல் என்பது தவறாது. பகவானிடம் ஈடுபட்டு நிற்பவர்களுக்கைய சொற்களைக் கேட்டு, பகவத்விஷயத்தில் ஈடுபட்டு, சரீரம் பிரிந்த நேரத்தில் , அவர்களுக்கு எண்ணமாக உள்ள பரமபதம் கிட்டாமல் போவதைத் தவிர வேறு வழி உள்ளதோ? (இப்பத்தால் இறந்து போய் வைகுந்தம் சேராவாறு எங்ஙனையோ) - திருவாய்மொழி (5-4-1) - நீளிரவாய் நீண்டதால், திருவாய்மொழி (5-4-4) - ஒண்சுடரோன் வாராதொளித்தான் - என்பதாக, இங்கு இருந்து துன்பத்தில் ஆழாமல், சூரியன் அஸ்தமிக்காததும், எப்போதும் ஒளி வீசும் பகல் போன்றுள்ளதும் ஆகிய பரமபதத்தில் புகுவார்கள்.

திருவாய்மொழி ஐந்தாம் பத்து நான்காம் திருவாய்மொழி ஸம்பூர்ணம்

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி – 83)

33. சகாஸதம் ஜ்யாகிணகர்க்கசை: சுபை: சதுர்ப்பி: ஆஜாநு விலம்பிபி: புஜை:

ப்ரிய அவதம்ஸ உத்பல கர்ணபூஷண ச்லத அலகாபந்த விமர்த்தசம்ஸிபி:

பொருள் - வில்லில் கட்டப்பட்ட நாணுடைய தழும்பு ஏறியதால் கரடுமுரடாக உள்ளவையும், சுபமாக உள்ளவையும், முழந்தாள்வரை நீண்டுள்ளவையும், பெரியபிராட்டியாருடைய திருச்செவிகளில் உள்ள நீலோத்பல மலர், கர்ணபூஷணம், அலைகின்ற திருக்கழல் கற்றை போன்றவை அழுந்தியுள்ளதை உணர்த்துபவையும் ஆகிய நான்கு புஜங்களால் நன்கு ஒளிர்வனும், ...

அவதாரிகை - திருத்தோள்களில் செளர்ய வீர்யாதிகளையும், அழகையும் அனுபவிக்கிறார்.

விளக்கம் - திருத்தோள்களுடைய செளர்யம் மற்றும் வீர்யம் போன்றவற்றையும், அழகையும் அனுபவிக்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (ஜ்யாகிணகர்க்கசை:) “தழும்பிருந்த சார்ங்க நாண் தோய்ந்தவா மங்கை” என்கிறபடியே, ஸ்ரீசார்ங்கத்தில் நாணித்தழும்பாலே அலங்க்ருதமான திருத்தோள்கள். நாணித்தழும்பு எல்லாவற்றிற்கும் உண்டாகையாலே, ஸவ்யஸாசி என்கை. ஆச்ரித விரோதிகளை அழியச் செய்து, தழும்பையுடைத்தான திருத்தோள்கள். வீரத்தழும்பு வீர புஜங்களுக்கு அழகிறே. (சுபை:) “சுபேந மநஸா த்யாதம்” என்னுமாபோலே, ஆச்ரித ஸம்ருத்தியே ப்ரயோஜனமாக

வெறும்புறத்திலே உபகரிக்கும் தோள்கள் என்னுதல்; ஆசிரிதர்க்கு ப்ராப்யமான தோள்கள் என்னுதல். (சதுர்ப்பி:) கல்பக தரு பணைத்தாப்போலே ஆசிரித ரக்ஷணமே விளைநீராகப் பணைத்தபடி. (ஆஜாநு விலம்பிபி:) ஆஜாநுபாஹுவாயிருக்கையிறே புருஷோத்தம லக்ஷணம்.

விளக்கம் - (ஜ்யாகிணகர்க்கை:) - முதல்திருவந்தாதி (23) - தழும்பிருந்த சார்ங்க நாண் தோய்ந்தவா மங்கை - என்பதற்கு ஏற்ப, சார்ங்க வில்லின் நாண் மூலம் ஏறிய தழும்பால் அலங்கரிக்கப்பட்ட திருத்தோள்கள். ஆனால் இத்தகைய தழும்பு அனைவருக்கும் ஏற்படுமே என்றால், இடது கையாலும் அம்பு விடுபவன் என்பதால், இரண்டு தோள்களிலும் தழும்பு உள்ளது. அடியார்களுடைய விரோதிகளை அழித்து, தழும்பைக் கொண்ட திருத்தோள்கள். வீரத்தழும்பானது வீரமான புஜங்களுக்கு அழகு அல்லவோ? (சுபை:) - ஸ்ரீவிபு. (5-6-28) - சுபேந மநஸா த்யாதம் - கிருஷ்ணனின் ப்ருந்தாவனம் சுபமான மனதால் த்யானிக்கப்பட்டது - என்பது போன்று, அடியார்களுடைய வளர்ச்சி என்பதேயே பலனாகக் கொண்டு, அவர்களிடம் எதனையும் எதிர்பாராமல் உதவும் திருத்தோள்கள். அடியார்கள் அடைவதற்கு ஏற்றபடியான தோள்கள். (சதுர்ப்பி:) - கற்பக வ்ருக்ஷமானது நன்கு பணைத்தது போன்று அடியார்களைக் காப்பாற்றுதல் என்பதேயே நீராகக் கொண்டு பணைத்த தோள்கள். (ஆஜாநு விலம்பிபி:) - ஆஜானுபாஹுவாக இருப்பது அல்லவோ புருஷர்களில் உயர்ந்தவர்களின் அடையாளம்?

வ்யாக்யானம் - (ப்ரியாவதம்ஸேத்யாதி) ஆசிரித ரக்ஷணமே யாத்ரையாயிருக்கும்படி சொல்லிற்று கீழ்; அதுவே பச்சையாகப் பிராட்டி அணைக்கும்படி சொல்லுகிறது இங்கு. பிராட்டி திருச்செவி மலரான உத்பலமென்ன, கர்ணபூஷணமென்ன, ஸ்பர்சத்தாலே தக்காலத்தில் கிஞ்சிதாசுஞ்சிதமான திருக்குழல் கற்றையென்ன, இவற்றினுடைய ஸம்மர்த்தத்தைக் கோட் சொல்லுமவையாய், அவற்றாலே விளங்கா நின்றுள்ளவனை. “ஸீதாயா: சோபிதம் புரா” என்கிறபடியே வீரபுஜத்தையிறே வீரபத்னி அணைவது. அல்லாதபோது ஸஜாதீயையான ஸ்த்ரீயை அணைத்தவோபாதியிறே. ப்ரணய சிஹ்நங்களும், ரக்ஷண சிஹ்நங்களுமிறே

திருத்தோர்களுக்கு மாங்கல்யம். (சகாஸதம்) இப்படிப்பட்ட தோள்களிறே நாராயண ப்ரணயியானவனுக்கு ஒளஜ்வலய ஹேதுக்கள்.

விளக்கம் - (ப்ரிய அவதம்ஸ இத்யாதி) அடியார்களைக் காப்பாற்றுதல் என்பதே அன்றாடச் செயலாக உள்ளதை இதுவரை கூறினார். அடுத்து, இதனையே காரணமாகக் கொண்டு பிராட்டி அணைத்துக் கொள்ளும்விதத்தைக் கூறுகிறார். பெரியபிராட்டியின் திருச்செவியில் உள்ள நீலோத்பல மலர், கர்ணபூஷணம் என்ற ஆபரணம், இவனுடைய ஸ்பர்சம் காரணமாக அலைகின்ற திருக்குழல் கற்றைகள் போன்ற பலவற்றின் சேர்க்கையை அனைவருக்கும் கூறுவதாக உள்ளது. இவற்றால் ஒளிர்வன் அல்லது அடையாளம் காண்பிக்கப்படுபவன். யுத்தகாண்டம் (21-5) - ஸீதாயா: சோபிதம் புரா - சீதையின் தலையால் ப்ரகாசமாக உள்ள திருக்கரம் - என்பதற்கு ஏற்ப, வீரம் நிறைந்த புஜத்தை அல்லவோ வீரபத்னி அணைத்துக் கொள்வாள்? அல்லாதபோது, தன்னைப் போன்றுள்ள ஒரு பெண்ணை அணைப்பது போன்றே ஆகிவிடும். ப்ரணயத்தால் ஏற்படும் அடையாளம், மற்றவர்களைக் காக்கும் போரில் ஏற்படும் அடையாளம் போன்றவையே திருத்தோர்களுக்கு மாங்கல்யம் ஆகும். (சகாஸதம்) - இப்படிப்பட்ட தோள்கள் அல்லவோ இவனுக்கு ஒளிர்வதான காரணமாக உள்ளன?

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்